

ת"פ 44472/11/11 - מדינת ישראל נגד אמיר מזרחי, כפידור מחצבים בע"מ

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 44472-11-11 מדינת ישראל נ' מזרחי ואח'

בפני	כבוד השופט איתן קורנהאוזר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	1. אמיר מזרחי 2. כפידור מחצבים בע"מ

החלטה

רקע

1. החלטה בטענת הנאשמים לפיה "אין להשיב לאשמה", לגבי חלק מהעבירות המיוחסות להם בכתב האישום.

כתב האישום מייחס לנאשמים מספר עבירות על פקודת מס הכנסה, התשכ"א - 1961 (להלן:

"פקודת מס הכנסה"), וכן על חוק מס ערך מוסף, התשל"ו - 1975 (להלן: "חוק מע"מ"), תוך שימוש בחשבוניות זרות ומנופחות.

עם תום פרשת התביעה, טען ב"כ הנאשמים כי "אין להשיב לאשמה", לגבי כל העבירות המתייחסות לחוק מע"מ, וכן לגבי עבירת הכנת פנקסים כוזבים המתייחסת לשנים

2007-2009 (סעיפים 6(ב)-6(ד) לעובדות כתב האישום).

טיעוני הצדדים

2. ב"כ הנאשמים התייחס תחילה לענין העבירות על חוק המע"מ, המיוחסות לנאשמים. לטענתו, המאשימה לא הציגה תשתית ראיתית מספקת לביצוע עבירות אלה: המאשימה לא פירטה אילו ספרי הנהלת חשבונות במע"מ נוהלו שלא כדין, אילו תשומות נדרשו שלא כדין, ועוד. בנוסף, טען כי בתיק זה כלל לא בוצעה חקירת מע"מ, על ידי חוקרים מוסמכים, הנאשם 1 לא הוחשד בעבירות על חוק מע"מ ולא התבקש להתייחס אליהן בחקירתו. בנסיבות אלה, טען כי אין להשיב לאשמה בנוגע לעבירות על

חוק מע"מ.

בהמשך, טען כי החשבוניות המנופחות המתייחסות לשנת 2007 (סעיף 6(ב) לעובדות כתב האישום), הוצאו מהדו"חות בטרם נפתחה חקירה, כאשר הדו"חות התקבלו "כמוצהר", ומכאן שאף הנהלת החשבונות עליהן התבססו - היתה תקינה. לחיזוק טיעון זה, היפנה ב"כ הנאשמים לעדותו של רו"ח סמורי, לגבי אופן ביצוע עבודתו, בתיאומים הנדרשים, כל זאת ביוזמתו שלו.

לגבי השנים 2008-2009 (סעיפים 6(ג)-6(ד) לעובדות כתב האישום, טען ב"כ הנאשמים כי יש להתייחס לעדותו של מר יצחק בוזגלו כעדות שמיעה, ולא יותר מכך. אותן חשבוניות מנופחות אשר הוצאו לאחר שהחלה חקירת מס הכנסה, לא הוגשו במסגרת הדו"חות הכספיים. לטענת ב"כ הנאשמים, לא ניתן לייחס עבירה של פנקסים כוזבים, כאשר הדו"חות אינם כוזבים.

3. ב"כ המאשימה טען כי הנאשם הודה בחקירתו ברשות מס הכנסה, כי העביר חשבוניות מנופחות או זרות. מערכת ספרי ניהול החשבונות של מס הכנסה ושל מע"מ הינה אחת, ולגביה נחקר הנאשם. משהודה הנאשם בבעייתיות שבספרים אלה, מקימות העובדות עבירות הן לפי פקודת מס הכנסה והן לפי חוק מע"מ. לפיכך, אין בעובדה שהנאשם לא נחקר בגין עבירות המע"מ, כדי לשלול את הראיות הקיימות כנגדו לביצוע עבירות אלה. מר יצחק בוזגלו העיד, כי משרדו הגיש דו"חות גם לעניין מע"מ, ואין להתייחס לעדות זו כעדות שמועה. באופן דומה, גב' אתי נמיר העידה שהגישה דו"חות אף למע"מ. בנוסף, טען ב"כ המאשימה כי בבסיס כל חשבונית, עומדת המטרה של תשלום מע"מ. אנשי המקצוע אשר בחנו את החשבוניות שסיפק הנאשם, בחנו אף את שאלת המע"מ.

אשר לטיעון הנוגע לניהול ספרים כוזבים, השיב ב"כ המאשימה כי המחוקק ביצע הפרדה מלאה בין עבירת הגשת דו"חות כוזבים, לעבירת ניהול ספרים כוזבים, ומכאן תיתכן אפשרות של ניהול ספרים כוזבים אשר לא תגבש עבירה של דו"חות כוזבים. לגבי שנת 2007, היפנה ב"כ המאשימה לעדותו של מר אלישיב ממך, אשר העיד כי רק לאחר פתיחת החקירה האזרחית, תואמו החשבוניות. לגבי השנים 2008-2009, היפנה לעדות מר ממך אשר העיד כי תיאום החשבוניות נעשה רק לאחר פתיחת החקירה הפלילית.

דין והכרעה

4. טענת "אין להשיב לאשמה" קבועה בסעיף 158 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), תשמ"ב - 1982. הנטל המוטל על התביעה, על מנת להביא לדחיית טענה זו, הינו הבאת "ראיות לכאורה" לביסוס אשמת הנאשם. לגבי משקלן את אותן ראיות, נקבע בפסיקה כי **"דיבקימן של ראיות דלות ובסיסיות, כימשקלן אינורלוואנטי וכי ראיות אינן מאבדות מערכן הלכאוריגם אם בחומר שהובא בפרשת התביעה קיימות ראיות המחלישות ואף סותרות את הראיות הללו"** (ע"פ 5105/02 אבו קישאק נ' מדינת ישראל, (21.10.02)).

כפי שהדגיש כב' השופט קדמי בספרו: "בשלב זה של הדיון, אין בית המשפט שוקל שיקולי מהימנות ואינו מעניק משקל ראייתי. הטענה ש"אין להשיב לאשמה" נבחנת בהנחה שהראיות שבאו לחובת הנאשם-אפילו המדובר אך ב"חלקים" או ב"שברים" של עדות או בראיות העומדות בסתירה לראיות אחרות תזכינה במלוא האמון והמשקל הראייתי " (י.קדמי, על סדר הדין בפלילים (חלק שני), תשס"ט-2009 עמ' 1446). ובהמשך: "לצורך הכרעה בטענה אין בית המשפט שוקל שיקולי מהימנות או משקל אלא מציג לעצמו את השאלה הבאה: בהנחה שכל שהובא בפניו לחובת הנאשם יזכה במלוא האמון והמשקל-האם יהיה בו כדי לבסס הרשעה בעבירה המיוחסת לנאשם, או בעבירה אחרת באותו עניין" (שם, עמ' 1454).

5.

יש לבחון את הסוגיות שהועלו על ידי ב"כ הנאשמים, בהתאם לכללים שפורטו לעיל.

אשר לסוגיית עבירות המע"מ, הונחה עד כה תשתית ראייתית כדלקמן:

- הנאשם הודה בחקירתו תחת אזהרה, כי החשבוניות שהוצגו לפניו "נופחו", ואין משקפות ערך עבודה אמיתי. בנוסף, הודה כי העביר חשבוניות אלה למנהל החשבונות, תוך מודעות מלאה לכך שלא ישלם את הסך המופיע בחשבוניות במלואו הודעה מיום 1/11/09, עמ' 1).

- יועץ המס, יצחק בוזגלו, העיד כי ניהל את ספרי הנאשמים בהתאם לחשבוניות שקיבל מהנאשם, במסגרתם התייחס אף לסוגיית המע"מ (עמ' 25-26, עמ' 28 שורות 15-16, עמ' 29 שורות 14-15, עמ' 29 שורות 26-30 לפרוט').

- מנהלת החשבונות אתי נמיר, העידה כי ניהלה את חשבונות הנאשמים, קיבלה חשבוניות מהנאשם ומאשתו, וכן העבירה דו"חות, בין היתר, למע"מ (עמ' 44-45 לפרוט').

בשלב זה של הדיון, לא אתייחס למשקלן של טענות ב"כ הנאשמים, בדבר אי-חקירתו בסוגיית עבירות המע"מ. מדובר בשאלה של משקל, ביחס למשקל הראיות האחרות, כך אף לגבי חוסר הפרוט לו טען ב"כ הנאשם. התשתית הראייתית שלעיל, הינה מהווה בסיס מספק, כראיות לכאורה, על מנת לדחות את הטענה. מערכת הספרים בה מבוצעת הנהלת החשבונות, אליה צרפו לכאורה הנאשמים את החשבוניות המדוברות, הינה מערכת ספרים אחת, מממנה נגזרים דיווחים בעלי אופי שונה לרשויות השונות.

לגבי סוגיית העבירה בהתאם לסעיף 220(4) לפקודת מס הכנסה, אני מוצא כי הראיות שהובאו לפניי מקימות את התשתית המספקת לשלב זה, כמקימות את יסודות העבירה. אינני מקבל את טיעון ב"כ הנאשמים כי אין להרשיע בגין עבירה זו, מקום בו המאשימה חזרה בה מעבירה לפי סעיף 220(2) לפקודה, שכן העבירה שנתרה הינה עבירת ה"הכנה", העומדת בפני עצמה. אשר לטענה בדבר אופן העבודה, במהלכו מבוצעות התאמות שונות, בין אם לאחר התראה מצד רשויות המס ובין אם לאו - מדובר בטענה שאין לבחון את השפעת משקלה בשלב זה של הדיון.

6. נוכח כל האמור לעיל, אני דוחה את טענת "אין להשיב לאשמה", על כל ראשיה.

המזכירות תעביר עותק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"ב כסלו תשע"ו, 24 נובמבר 2015, בהעדר
הצדדים.